

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

Úgy kell-e értelmezni a távollevők között kötött szerződések esetén a fogyasztók védelméről szóló, 1997. május 20-i 1997/7/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ 6. cikke (3) bekezdése harmadik franciabekezdésének harmadik fordulatát, hogy az elállási jog a vezetékes villamosenergia- és gázszolgáltatásra kötött távértékesítési szerződésekre nem vonatkozik?

⁽¹⁾ HL L 144., 19. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet, 3. kötet, 319. o.

Az Oberlandesgericht Wien (Ausztria) által 2009. április 24-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Ronald Seunig kontra Maria Hölzel

(C-147/09. sz. ügy)

(2009/C 153/50)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Oberlandesgericht Wien

Az alapeljárás felei

Felperes: Ronald Seunig

Alperes: Maria Hölzel

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. a) Szolgáltatásnyújtásról szóló szerződés esetén akkor is alkalmazni kell-e a polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról szóló, 2000. december 22-i 44/2001/EK tanácsi rendelet⁽¹⁾ (a továbbiakban: Brüsszel I. rendelet) 5. cikke 1. pontja b) alpontjának második franciabekezdését, ha a szolgáltatásokat a megállapodás szerint több tagállamban nyújtják?

Az e kérdésre adandó igenlő válasz esetén:

Úgy kell-e értelmezni az említett rendelkezést, hogy

- b) a jellemző kötelezettség teljesítésének helyét az a hely határozza meg, ahol — az időráfordítás és a tevékenység jelentősége alapján — a szolgáltatás nyújtója tevékenységének súlypontja található;
 - c) ha a tevékenység súlypontjának helye nem állapítható meg, a szerződéses igények összessége iránti kereset a felperes választása szerint a Közösségen belül a szolgáltatásnyújtás valamennyi helyén benyújtható?
2. Az első kérdésre adandó nemleges válasz esetén:

Szolgáltatásnyújtásról szóló szerződés esetén akkor is alkalmazni kell-e a Brüsszel I. rendelet 5. cikke 1. pontjának a) alpontját, ha a szolgáltatásokat a megállapodás szerint több tagállamban nyújtják?

⁽¹⁾ HL L 12., 2001. január 16., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 19. fejezet, 4. kötet, 42. o.

Az Elsőfokú Bíróságnak (második tanács) a T-25/07. sz., Iride SpA, Iride Energia SpA kontra az Európai Közösségek Bizottsága ügyben 2009. február 11-én hozott ítélet ellen az Iride SpA és az Iride Energia SpA által 2009. április 27-én benyújtott fellebbezés

(C-150/09.P. sz. ügy)

(2009/C 153/51)

Az eljárás nyelve: olasz

Felek

Fellebbezők: Iride SpA és Iride Energia SpA (képviselők: L. Radicati di Broglio, M. Merola, T. Ubaldi ügyvédek)

A másik fél az eljárásban: az Európai Közösségek Bizottsága

A fellebbezők kérelmei

— A Bíróság helyezze hatályon kívül az ítéletet;

— a Bíróság adjon helyt az első fokon benyújtott keresetben szereplő kérelmeknek, vagy másodlagosan, a Bíróság alapokmánya 61. cikkének értelmében, utalja vissza az ügyet az Elsőfokú Bírósághoz;

— a Bíróság kötelezze a Bizottságot az első és a másodfokú eljárás költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A fellebbezők állításaik alátámasztására két fellebbezési jogalapra hivatkoznak.

Az első jogalap arra vonatkozik, hogy az Elsőfokú Bíróság tévesen értelmezte és alkalmazta az EK 253. cikket a megtámadott határozat indokolási hiányosságának vonatkozásában. Az Elsőfokú Bíróság ugyanis tévesen alkalmazta a jogot, amikor megállapította, hogy a jelen ügyben az EK 87. cikk (1) bekezdésében előírt feltételek fennállását illetően az EK 253. cikk szerinti indokolási kötelezettség teljesül: i) azon egyszerű megállapítással, amellyel a Bizottság kijelenti, hogy megállapította, a kérdéses intézkedést állami támogatásnak kell minősíteni; és ii) a vizsgálati eljárás megnyitására szóló határozat és a Bizottság egy korábbi és eltérő határozata felhasználásának lehetőségével a megtámadott határozat összefüggés alapján történő indokolására.

A második jogalap a jogalapok elferdítésére és az Elsőfokú Bíróság által a Deggendorf-ügyben hozott ítélet hatályának értékelését illetően a jelen ügy értékelése vonatkozásában elkövetett téves jogalkalmazásra vonatkozik. Az Elsőfokú Bíróság többek között:

i) elferdítette a fellebbezők által az első fokú eljárásban hivatkozott jogalapokat, és arra a következtetésre jutott, hogy a fellebbezők rosszhiszeműen vettek részt az állami támogatásra vonatkozó ellenőrzési eljárásban, ám nem tisztázta, hogy közelebbről miben állt ez a rosszhiszeműség;

ii) nem tárta fel a Bizottság által a Deggendorf-ügyben hozott ítéletnek a jelen ügyre vonatkoztatott hatályának értékelése során elkövetett tévedést, amelynek lényege abban áll, hogy a Bizottság nem elemezte konkrétan és egyedileg a versenyt és a közösségen belüli kereskedelmet torzító hatást, amely az új támogatásnak a korábbi, vissza nem fizetett támogatással való összevonásából ered;